

statsorganer, når disse ikke er omfattet af princippet om statens selvforsikring. En undtagelse fra selvforsikringsprincippet er således gjort med hensyn til projekteksport, jf. Industriministeriets cirkulære af 22. september 1988 om offentlige styrelseres deltagelse i eksportforretninger.

Der åbnes ved de nye regler specielt for muligheden for – udover direkte dækning, nemlig dækning overfor den virksomhed mv., som sidder med risikoen – også at dække indirekte via genforsikring af kreditforsikrere, der forsikringsmæssigt dækker virksomhedens risiko, eller via anden form for regaranti. Dette er primært afgørende for fondens påtænkte virksomhed på markedet for dækning af korte kreditter, hvor fonden kun vil kunne dække risici, som ikke normalt dækkes af kommercielle kreditforsikrere. Indtil videre vil fonden kunne dække korte kommercielle risici på østlandene samt nogle få andre lande og politiske risici generelt. Særligt for korte kommercielle risici er der en vis mulighed for, at staten kan påføre det kommercielle marked konkurrence ved at anvende en direkte dækningsmetode som under den hidtidige ordning. Regarantimetoden gør derimod den statslige dækning konkurrenceneutral og yder endog et incitament til øget konkurrence de enkelte kommercielle udbydere imellem.

Den betingelse for statslig risikodækning, som allerede blev fastslået ved lov om eksportkredit i 1992, at der skal være tale om ekstraordinære eksportkreditrisici, er fortsat gældende som et kriterium for at sikre, at staten ikke ved sin virksomhed påfører den kommercielle sektor konkurrence. Ekstraordinære risici skal derfor forstås som risici, som det kommercielle marked ikke normalt påtager sig. Der tænkes dog ikke hermed på såkaldt »dårlige risici«, der konkret vurderet indebærer en åbenbar risiko for tab, men på risici af en sådan art, at de f.eks. efter policy-beslutninger hos kommercielle forsikrere og andre finansielle institutter eller på grund af manglende muligheder for genforsikring i det kommercielle marked ikke dækkes. En afvejning heraf vil være en opgave for Eksportkreditudvalget.

Til § 7

Formidlingen af offentlig bistand til eksportfinansiering, der foreslås henlagt til Eksportkreditfonden, tænkes gennemført som støtteprogrammer, der vedtages af Eksportkreditudvalget og godkendes af erhvervsministeren, som vil være ansvarlig for en eventuelt fornøden bevillingsmæssig godkendelse i Finansudvalget. Programmerne må selvsagt kun etableres inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, men

skal på dette grundlag – i samspil med fondens risikodækningsfaciliteter – bidrage til at sikre virksomhedernes internationale konkurrencedygtighed.

Som eksempel på et program, der umiddelbart skal realiseres, kan nævnes etableringen af en konkurrencedygtig dansk CIRR-renteordning, idet den nuværende i længere tid har været kritiseret for ikke at være konkurrencedygtig. CIRR står for »Commercial Interest Reference Rate« og er den laveste rente, som OECD tillader for offentligt støttede eksportkreditter på lande uden for kredsen af de helt svage lande. Den danske CIRR-renteordning har hidtil være været administreret via Dansk Eksportfinansieringsfond og gennem genbelåning været finansieret af Danmarks Nationalbank, der imidlertid nu har ønsket at trække sig ud af denne aktivitet

Støtte til eksportfinansiering bør ses i sammenhæng med den samlede prioritering af den erhvervspolitiske indsats og under hensyn til statsfinansiell ansvarlighed.

Etableringen af en ændret og mere konkurrencedygtig rentestøtteordning er et vigtigt element i de samlede forbedringer. Der skal føres forhandlinger med Dansk Eksportfinansieringsfond (DEF) om, hvordan man bedst tilrettelægger den kommende eksportfinansiering, herunder om afgræsning mellem de to fonde.

Rentestøtteordningen kan gennemføres ved ydelse af tilskud til langivende pengeinstitutter, men kan også gennemføres ved at støtte pengeinstitutternes refinansiering af udlån med en statslig garanti for disses oplåning. Tilsvarende vil der kunne stilles garanti over for DEF's virksomhed. Anvendelsen af de forskellige instrumenter vil især afhænge af en omkostningsvurdering.

Som et alternativ til ydelse af den nævnte rentestøtte til de finansierende pengeinstitutter er der ved stk. 2 foreslået tilvejebragt adgang for Eksportkreditfonden – eventuelt via Dansk Eksportfinansieringsfond – til at foretage egentlige udlån på grundlag af oplåning på det nationale eller internationale lånemarked med den fornødne statsgaranti, der kan medvirke til at gøre låntagningen billigst mulig. Udlånsvirksomhed vil normalt være den private finansielle sektors anliggende, hvorfor statslig udlånsvirksomhed kun bør komme på tale i undtagelsestilfælde, og kun i det omfang, det ikke virker konkurrenceforvridende eller påfører markedet ubillig konkurrence. Såfremt det imidlertid fremtidigt skulle vise sig, at omkostningerne ved drift af den ovenfor nævnte rentestøtteordning – i almindelighed eller for særlige sektorer – med fordel kan reduceres væsentligt ved at gå over til statslig udlånsvirksomhed, bør der, under de ovennævnte forudsætninger, være mu-